

Sygn. akt VII U 1789/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant Sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 roku w Lublinie

sprawy S. K.

przeciwko Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 17 lipca 2014 roku znak:(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1789/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lipca 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 39, poz. 353 ze zm.), odmówił S. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy (decyzja – k. 192 akt rentowych).

W odwołaniu S. K. wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł, że stan jego zdrowia w okresie dotychczas pobieranego świadczenia rentowego nie uległ poprawie, schorzenia (...)uniemożliwiają podjęcie zatrudnienia, którego nie wykonuje od 2002 roku. (odwołanie – k. 2 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k.3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

S. K. w dniu 3 czerwca 2014 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ramach rozpoznania w/w wniosku lekarz orzecznik ZUS po konsultacji z lekarzem ortopedą, konsultantem ZUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonego i w orzeczeniu z dnia 30 czerwca 2014 roku uznał wnioskodawcę

za zdolnego do pracy, stwierdzając, że wnioskodawca leczony ortopedycznie, rehabilitowany z powodu dolegliwości (...) może być leczony i rehabilitowany w ramach czasowej niezdolności do pracy. (k. 188ar)

Do powyższego orzeczenia wnioskodawca wniósł sprzeciw. (k.189ar)

Badająca wnioskodawcę wskutek złożonego sprzeciwu Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 14 lipca 2014 roku podzieliła ustalenia lekarza orzecznika i także nie uznała wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, tj. dokumentacji będącej przedmiotem analizy lekarza orzecznika oraz kart informacyjnych i wyników badań. (akta orzecznicze)

W oparciu o powołane orzeczenie Komisji organ rentowy wydał w dniu 17 lipca 2014 roku zaskarżoną decyzję.

Ubezpieczony był uprzednio uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 04 stycznia 2003 roku, ustalonej wyrokiem SO Lublinie w styczniu 2004r. (wyrok k. 82ar, decyzja k.105ar) Kolejnymi decyzjami renta była ustalana na dalsze okresy, ostatnio do 30.06.2014r. (k. 156ar)

Wnioskodawca ma(...) lat. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym, który to zawód wykonywał przez okres 2 lat, po czym przez kolejne 20 lat wykonywał zawód murarza, cieśli, betoniarza.

Legitymuje się wykształceniem podstawowym.

Celem zbadania zasadności odwołania i prawidłowości wydanej decyzji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego o specjalności z zakresu ortopedii (postanowienie - k. 5 a.s.).

Sąd ustalił, że u ubezpieczonego występują zmiany...(opinia- k. 12-13 a.s.).

Ubezpieczony pozostaje w leczeniu pod kontrolą lekarza rodzinnego uzyskując tam leczenie farmakologiczne, kompresy, leczenie rehabilitacyjne. Zgłasza się także do ortopedy. W zaświadczeniu z dn. 2.06.2014 r. podkreślono rozpoznanie (...)

Biegły ortopeda po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską zawartą w aktach sprawy, przeanalizowaniu badania MR kolana lewego, oraz po przeprowadzeniu badania ortopedycznego wnioskodawcy w opinii z dnia 23 października 2014 roku wypowiedział się w sposób jednoznaczny, że w czasie przeprowadzonego badania przedmiotowego stwierdził poprawną wydolność ruchową odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa. Ustalił, że kończyny górne z ograniczeniem ruchów czynnych lewego barku, co przy pełnej ruchomości biernej lewego stawu ramiennego oraz prawidłowej sprawności ruchowej łokci i rąk, jedynie częściowo ogranicza funkcje lewej kończyny górnej. Kończyny dolne z niewielkim skróceniem długości prawej kończyny dolnej, niewielkim zmniejszeniem obwodu lewego uda, prawidłową ruchomością bioder, niewielkim ograniczeniem zginania lewego kolana. Kolana stabilne, z pełnym wyprostem, zaznaczonymi testami rzepkowo-udowymi. Stopy bez obrzęku, z prawidłową ruchomością. Chód symetryczny.

Biorąc powyższe pod uwagę, biegły ortopeda stwierdził, iż poprawiła się sprawność kończyn dolnych w porównaniu do poprzednich lat. Pomimo stwierdzonych schorzeń wydolność funkcjonalna narządów ruchu jest dość dobra. W ocenie biegłego, wnioskodawca może wykonywać prace fizyczne, w tym zgodne z posiadanymi kwalifikacjami (murarz). Tym samym brak jest podstawy do uznania częściowej niezdolności do pracy. (opinia - k. 12-13 a.s.).

Wnioskodawca nie zgadzał się z opinią biegłego, w szczególności z jej fragmentem, w którym biegły cytował w jaki sposób wnioskodawca przekazał mu swoje dolegliwości. Wnioskodawca twierdził, że dolegliwości są jeszcze bardziej uciążliwe niż napisał to biegły gdyż powodują, że ubezpieczony nie może utrzymać się na nogach kwadrans a pod obciążeniem jeszcze krócej. Przyznał, że od 2002 roku nie miał żadnych zabiegów operacyjnych. Najlepszym leczeniem jest nieobciążanie kolan. W razie bólów robi kompresy, używa maści. Twierdził, że nie może pracować jako murarz bo ma ograniczony zakres ruchomości rąk. Żadnej nowej dokumentacji dotyczącej jego stanu zdrowia nie posiadał ani nie składał dodatkowych wniosków dowodowych. (wyjaśnienia k. 21 as)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłego lekarza sądowego z dnia 23.10 2014 roku oraz, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach zawartych w wyżej wskazanej opinii biegłych. Biegły przeprowadził bezpośrednie badanie wnioskodawcy, wnikliwie przeanalizował jego dokumentację medyczną i omówił wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy – przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia zawodowego i posiadanych kwalifikacji. Biegły nie stwierdził u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Podał, że w stanie zdrowia wnioskodawcy od 2002 roku nastąpiła poprawa, umożliwiająca podjęcie zatrudnienia zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Wbrew subiektywnym odczuciom wnioskodawcy nasilenie dolegliwości i stan naruszenia sprawności organizmu, w tym wydolności narządów ruchu nie jest taki, że wyklucza wykonywanie pracy fizycznej.

Wnioski zawarte w powołanej opinii są wystarczająco uzasadnione i z tych względów wskazaną opinię Sąd uznał za wiarygodną, miarodajną i wyczerpującą, a przez to przedstawiającą wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99). Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłego w zakresie ustalenia braku niezdolności do pracy ubezpieczonego. Oceny tej w żadnej mierze nie może podważać okoliczność, że skarżący z powołaną opinią i jej wnioskami co do wpływu stanu jego zdrowia na stan niezdolności do pracy się nie zgadza. Wnioskodawca nie podniósł żadnych sprecyzowanych zarzutów jak i nie przedłożył dodatkowej dokumentacji, która mogła by stanowić podstawę do dokonania korzystnych dla niego ustaleń w zakresie stanu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. K. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, póź. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2)możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami wywołanej w sprawie opinii biegłego, oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy, wobec niespełnienia przez wnioskodawcę jednej z przesłanek, tj. braku niezdolności do pracy, odmówił ustalenia S. K. prawa do renty z tego tytułu. Biegły ortopeda nie znalazł podstaw do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego jako sprowadzającego na niego niezdolności do pracy.

W ocenie tego biegłego występujący stan poprawnej wydolności ruchowej odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa oraz niewielkie ograniczenia lewej kończyny górnej i niewielkie ograniczenia zginania kolana lewego uzasadnia wniosek o niewystępowaniu istotnego ograniczenia wydolności funkcjonowania narządów ruchu i nie czyni ubezpieczonego niezdolnym do pracy po dniu 01 lipca 2014 roku, a okresowo zaostrzające się dolegliwości mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Z tych względów w ocenie Sądu Okręgowego decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 17 lipca 2014 roku została wydana prawidłowo, wobec czego odwołanie wnioskodawcy należało oddalić.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.